

Ultima Thule, B

Jag seglat ver havet, snart nog i tjugo r,
Irt hur dystra dagar kommer och gr,
alla oceaner har varit fr mig en bdd
och i storm p vilda vatten, jag aldrig varit rdd

Men nu kallar mig den jord,
Dr i norr den skna Nord
Och det tr min kropp och sjl,
Att jag ej r dr
Och fr mitt inre ga,
Ser jag skogens stammar hga
Vid den plats som fr mig kan kallas hem

Brevet frn min son, kom likt vinden norrifr
En drm att flja pappa, att g i faders spr
S drar jag sakta handen genom mitt gra hr
och frn frad kind i stillhet, jag stryker bort en tr

Ja, nu kallar mig den jord, dr i norr den skna Nord
och det tr i min kropp och sjl att jag ej r dr
och fr mitt inre ga ser jag skogens stammar hga
vid den plats som fr mig kan kallas hem

Lngtans starka vingar br mig hem
Skall aldrig mera lmna slkt och vn
I Sverige finns du kvar
Jag minns dig kra far

Ung och stursk i sinnet, inga drmmar skts i sank
Jag matats har med minnen, fast utsvulten och pank
Men nr vildheten i hjrtat, med lder viker bort
Och tankar om ett ventyr r att minnas r som gtt

Ja d kallar mig den jord, dr i norr den skna Nord
och det tr i min kropp och sjl att jag ej r dr
och fr mitt inre ga ser jag skogens stammar hga
vid den plats som fr mig kan kallas hem

Men nu kallar mig den jord, dr i norr den skna Nord
och det tr i min kropp och sjl att jag ej r dr
och fr mitt inre ga ser jag skogens stammar hga
vid den plats som fr mig kan kallas hem - mitt hem